

«Καθαρίσωμεν ἐαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγισσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».

(Β' Κορινθ. 7, 1)

«Υμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».

(Β' Κορινθ. 6, 16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΛΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954

ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

*Αναγνώστε: Λουκ. 7, 11-16

Μὲ μίαν φωνὴν ἀνεκάλισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσο παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὄδυρους τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονακριβὸ ἀγόρι τῆς, ποῦ τὸ συνώδευε ἀφ' οὐρανοῦ εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιεστάτος, ὁμιλεῖ καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλίαν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχε ὁ περαστικὸς Ραββί, ποῦ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέβατο τοῦ παιδιοῦ τῆς, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε!»

Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῆ παράξενη τότε αὐτῇ ἡ προτροπὴ πῶς ἤμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γρηκτειῶν τῆς μὴ χαροκαμένη χήρα, ποῦ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονακριβὸ τῆς παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρη,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποῦ τῆς ὁμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλώσσαν!

Τώρα, γονατιστῇ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ

βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποῦ ἔλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἓνας ὅποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποῦ ἀπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑπογρέωσιν, ἠθέλησε τόσο ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὐκολὴν σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὔ μ' ἔνα Του λόγον ἀνεκάλισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλιψὴν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὸ σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζον τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

Αἶ ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς μας, ἀδελφοί! καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωὴν μας, τίποτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς θυναιξίν ἐδόξασαο τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κρᾶξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Αἶ ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς μας, ἀδελφοί! καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωὴν μας, τίποτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνεαι «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εὐλογοῦν καὶ ἀδιστάκτως πιστεύωμεν· καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, πού γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μῆτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποπαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχομεν μαζὶ μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὅποιον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὅποιος ἐξεμῆδενισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἄλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωὴ μας εἶναι

γεμάτη ἀπὸ θλίψιν καὶ ἀγωνίαν. Ἄν εἰς κάθε περίστασιν, πού μας φέρνει θλίψιν καὶ δάκρυα, θέλωμεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνὴν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖτε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλασμα καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλίψιν, νὰ χαρῖξῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἄφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστοὺς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἄς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν χαιροδοσίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὅποιο «πᾶν γόνυ κάμψαι ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξέδ. 16, 1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικά, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ εὐρεθῇ μῆτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν των ψωμί. Ἐβγαν μάλιστα περᾶσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' οὗτο ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὕρισκοντο εἰς τὴν ἐρημον Σίν, μεταξύ Αἰθεμὶ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαὸς, χωρὶς τροφὴν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηγνηγμένους ἀπὸ τὴν πείναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμηκὸν φρόνημα, πού δὲν θὰ εἶχε πείραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς πού τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ εἶναι μαζὶ του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνωρίζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις

ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, πού ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, πού διεσώθη μὲ τὸσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἄλλὰ ὁ λαὸς, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικὸς, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικὸς, εὐκόλα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὐκόλα ἀπὸ τοὺς ἐπιεικῶς δυνούς δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορῶν. Ἐλησμώνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμώνησεν τὸ θαυμάσιον γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὅποιον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τὸσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσῆως καὶ τοῦ Ἀαρὼν.

Καταβασία Ἐσωσε λαόν. Ἦχος ᾠ πα
Αἱ Ἰαμβιαί.

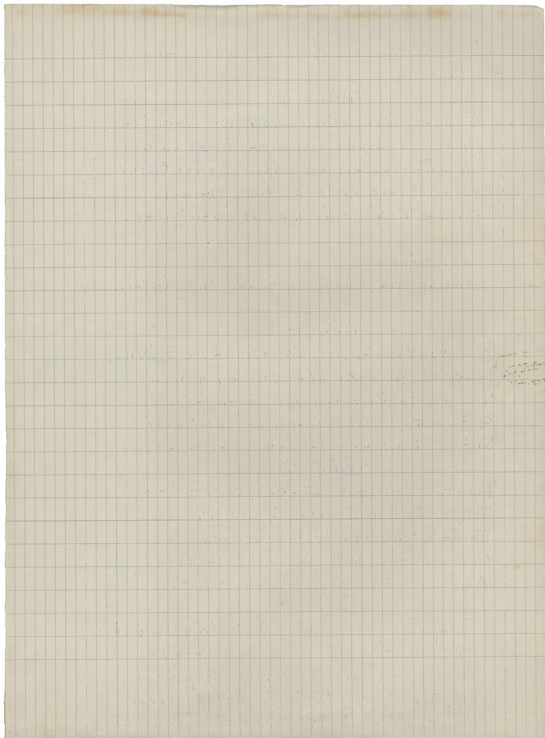
- π Ὡδή α΄
- » Ἐσωσε λαόν, θαυματοργῶν Δεσπότης,
Ἰγρὸν θαλάσσης κύμα κερσώσας πάχαι.
π εὐὼν δὲ τεχθεὶς ἐν Κόρησιν, τρίβον βατὴν
Δ Πόχου τίθησιν ἡμῖν· ὄν ματ' οὐσίαν,
π ἴσον τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Κατάχρησιν

- π Μάμαρ, μελωδὸς τῆ βάσει τῆς πίστεως.
- π Ὡδή ε΄
- Εὐ νυκτὸς ἔργων ἐσμοτισμένων πλάνης,
Δ Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐρηγόρωσ.
π Νῦν σοι τεχθεὶς ἕμνον, ὡς ἐνεργέτη.
Ἐχθοῖς πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον.
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροίμεν κλέος.

- π Ὡδή ζ΄
- Τῷ παντάναυτὸς ἐξεβαύχισαν πόθῳ,
Δ Ἄπχητα θυμαίνοντὸς ἡμισιωμένοι
π Παιδες τυράννου δύσθεον γλωσσαρχίαν
Δ Οἷς εἶναθε πῦρ ἄσπετον τῷ Δεσπότη,
λέγουσιν· εἰς αἰῶνα εὐχοχνητὸς εἶ.

- π Ὡδή θ΄
- π Στέρχειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον θόβῳ,
Δ Ρᾶον σιωπὴν τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
π Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνωσ τεθηγμένους,
Δ Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ τῷ Μήτηρ σβενος,
π Ὅση πέβυμεν ἢ προαίρεσι, δίδου.

Καταβασία Ἐσωσε λαόν. Ψηχος ἢ πα
Αἱ Γαβριαὶ

Ὡδή α΄

- » Ἐσωσε λαόν, δυνατοῦργων Δεσπότης,
Υγρὸν θαλάσσης νόμα κερσώσας πάχαι.
Ἐὐὸν δὲ τεχτεῖς ἐν Κόρη, τρίβον βατὴν
Πόλου τίθησιν ἡμῖν ὄν ματ' οὐσίαν,
Ἴσον τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Κατάληξιν

Μάμαρ, μελωδούς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Ὡδή ε΄

Εἰς νυκτὸς ἔργων ἐσοτισμένοι πλάνης,
Ἰλασθῶν ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐρηγόρω.
Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς ἐνεργέτη.
Ἐλθοῖς πορίζων εὐκερῆ τε τὴν τρίβον.
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροῖμεν ἰκέοις.

Ὡδή ζ΄

Τῷ παντάναιτὸς ἐξεβαύχισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος ἡμισοιρωμένοι
Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαρχίαν
Οἷς εἶπατε πῦρ ἀσπετόν τῷ Δεσπότη,
Λέγουσιν εἰς αἰῶνας εὐχοχητὸς εἶ.

Ὡδή θ΄

Στέρχειν μὲν ἡμᾶς, ὡς αἰνύδνον φόβῳ,
Ρᾶον σιωπῆν τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
Ἵμνους ὑφαίνειν, συντόμως τεθηγμένους,
Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ ἢ Μήτηρ σθένος,
Ὅση πέφυκεν ἢ προαίρεσις, δίδου.

$$\begin{array}{r}
 15 \\
 15 \\
 \hline
 25 \\
 15 \\
 \hline
 225
 \end{array}$$

35

130,000

$$\begin{array}{r}
 8 \\
 24 \\
 \hline
 192
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 57 \\
 8 \\
 \hline
 264
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 257 \\
 225 \\
 \hline
 482 \\
 264 \\
 \hline
 918
 \end{array}$$

918 κέρδος από 33 υπολογίσει

$$\begin{array}{r}
 192 \\
 130 \\
 \hline
 322 \\
 192 \\
 \hline
 135
 \end{array}$$

Καταβασίαι Ἐσωσε λαόν. Ἦχος ᾠ πα
Αἱ Ἰαμβίαι

Ὤδὴ α΄

- π Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
- Ἰχθὺν θαλάσσης ὑψα κερσύσας πάχαι.
- π Ἐὐὼν δὲ τεχθεῖς ἐν Κόρῃ, τρίβον βατῆν
- Δ Πόλου τίθησιν ἡμῖν ὄν ματ' οὐσίαν,
- π ἴσον τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Κατάληξις

π Μάμαρ, μελιδούς τῆ βάσει τῆς πίστεως.

Ὤδὴ β΄

- π Εἰς νυκτὸς ἔργων ἐσπισμένους πλάνης,
- Δ Ἰλασίων ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐρηγόρωσ
- π Νῦν σοι τεχθεῖς ὕμνον, ὡς ἐνεργέτη.
- Δ Ἐλθοῖς πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον.
- π Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροῖμεν υἱέος.

Ὤδὴ γ΄

- π Τῷ παντάναιτὸς ἐξεβαύλισαν πόθῳ,
- Δ Ἄπλητα θυμαίνοντὸς ἠγμιστριμμένοι
- π Παιδες τυράννου δύσθεον γλωσσαρχίαν
- Δ Οἷς εἶυαθε πῦρ ἄσπετον τῷ Δεσπότη,
- π Λέγουσιν εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὤδὴ δ΄

- π Στέρχειν μὲν ἡμᾶς, ὡς αἰνύδνον φόβῳ,
- Δ Ρᾶον σιωπῆν τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
- π Ὑμνοῦς ὑφαίνειν, συντόμως τεθηγμένους,
- Δ Ἐργῶδες ἐστίν ἄλλα τῷ Μήτηρ σθένος,
- π Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.

Κοινοβόλιον Εἰσερχομένων Τεσσάρων
Αἰτημάτων

Ἄρθρον Α'

Ἐπειδὴ ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι

Ἄρθρον Β'

Ἐπειδὴ ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι

Ἄρθρον Γ'

Ἐπειδὴ ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι

Ἄρθρον Δ'

Ἐπειδὴ ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι

Ἄρθρον Ε'

Ἐπειδὴ ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι
ἵνα ἡ Βασιλευσθεὶς ἀποφασίσασθαι

IKIBASATAP

1915

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Ωδη ε: α
 Ευ νυ υτος ε ερ γωνν ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο

με νη ης πλα α α νης | λα σμον η η με υ χρι σε ε ρς

ε ε γρη η η γ ο ο ο ο ρω | Νυ κ ο υ τε λ ο σ ο σ ο σ ο ο ο ο ο

υ υ υ υ μ ο ο ο ν ω ω ε υ ε ε ρ γ ο ε ε ε ρ η ν | Ε λ β ο ο ο ο ο

πο ο ρι ε ζ ω ω ν ε ε υ χ ε ε ρ η η η η | τ ε ε τ η η η ν τ ρι ε ε

β ο ν | Κα β η ν χ ι α τ ρ ε ε | Χ ο ο ο ο ν τ ε ς | ε ε ε ε ε ρ ο ο ο ο

με ε ε ν υ λ ε ε ε ε ο ς | με ν υ λ ε ε ε ε ε ο ς

1957

20

Ωδή Σ. 2
Τω ω παν τα χ Vx υτοοοοι εε εεε

φααα α ααυ λιε σααυ πο οοο θω πλητα

δυ μαλαι νοον τοοι η η ηη υιε ζρωω μεεεενοι

Παιδευτη ρα ααα νηηηη ουυ υυ εθεε οον γλω

σα αλ γυιι ε ααυ Ουι ει εικεινι α θεεε πυρ

ααα σπεεε τον τωω Δεεεε σποοοο τη μεεε γρη

ειν Ευαλιω ωωω ναι εεε ευλοο γηηη

1950
1952
τοοοοοι ει

Με γααα λυ νοο ον ψυυ χηηηη μαααα τηηη

τιι μι ωω τεε εεε ρααααυ καιαι εενδο

1950
1952

20

□

□

□

□

□

□

□

□

□

□

□

20

20

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

1215 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

TEL: 773-707-3310 FAX: 773-707-3311

WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

CHICAGO LIBRARY

Ωδή ε' η
Εὐ νυ κτος ε ε ε ρ γων ὦν ε ε ε ε σου τι

με νη ης πλα α α νης | λ α σμον η η με ι ν Χρι σε ε της

ε ε ρη η η γ ο ο ο ο ρως | Νυν σοι τε λ ο ο ο ο σι ε ι ν

υ υ υ υ μνο ον ὦ νω ε ε ρ γε ε ε την ε λ θοι ο ι

πο ο ρι ι ζων ε ε υ χ ε ρ η η η η | τ ε ε τ η η η ν τ ρι ι ι

βον | Κα θ η ν χ ἴ ν α τ ρ ε ε | χ ο ο ο ν τ ε ι | ε ε ε ε ρ ο ι ο ι

με ε εν ι λ ε ε ε ε ο ς | με ν ι λ ε ε ε ε ε ο ς

1952

п

Δ

п

п

Δ

п

Δ

п

п

и

п

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Δ

Handwritten text block.

π

Handwritten text block.

π

Handwritten text block.

Δ

Handwritten text block.

π

π

Handwritten text block.

π

π

Handwritten text block.

Handwritten text block.

π

Handwritten text block.

Δ

Handwritten text block.

Handwritten text block at the bottom of the page.

D

Δ

D

K

D

D

D

D

Δ

D

D

D

D

D

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιά ἦσαν ἀφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πείναν;»...

Ποῦ ἄλλοῦ θὰ κατέφρευεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἄλλοῦ, παρὰ εἰς Ἐκεῖνον, ποῦ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομοιημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἄν νὰ τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἰτήμα του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἐτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρῆξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ» καὶ οἱ Ἰσραηλῖται πρέπει νὰ μαζέβουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφήν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἐβδομάδος θὰ μαζέβουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφήν τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ποῦ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαόν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἄαρων, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποῦ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. Ἄλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἦκουσα τοὺς γογγυσμούς των ἰδὼν Ἰσραὴλ· εἶπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆ—, ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωὶ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐνοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας». Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῆ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγείται ἡ Ἁγία Γραφή—ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἤμποροῦσεν ὁ καθείς, τὸ δὲ πρωὶ στρώμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ περίε τοῦ στρατοπέδου καὶ, ἀπ' οὐ ἀνέβη τὸ στρώμα τῆς δρόσου, κἄτι λεπτὰ καὶ στοργυγυλά, λεπτὰ ὡσάν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: ἀτί εἶναι τοῦτο; Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμί ποῦ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ Ἰσραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποῦ ὁμοιάζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γευσίς του ἦτο ὡσάν τὴν μελωμένην τρυφάναν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκείνος ὁ λαὸς ἐτρέφθη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμασίον τρόπον καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πείναν!

* Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποῦ τὸν ἐπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῆζετε τοῦτων ἀπάντων» (Ματθ. ζ' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπὸν, ποῦ ἔχει σχέσηιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμός δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνον ποῦ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίξῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώσῃ τὴν ζωὴν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχὴν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτὸν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἤμπορεῖ παρὰ τὸν ἀπομακρύνουσαν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς Του, τὰ ἔχει ἑτοιμα πάντα δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτῆθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσι ἡμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» (Λουκ. 9')

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμὸς! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μέγало! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τὰ... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὐρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθύς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφανείαν διὰ τὸ ἐπιδειχθῆ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτήρος μας ὁ πραγματικὸς μέγας χαρακτήρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδοξίας ἐπιδείξεις. ἤμπορεῖ νὰ γίνῃς ὄλων ὑπέρτης εἰς τὸ ἁγαθόν; Ἐσοι κύριος πραγματικός, ἔσοι ἀληθινὰ μέγας! Αὕτη εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαυτερίας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φίλιππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
 12. Τρίτη: Προβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου κ.
 13. Τετάρτη: Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθονίκης κ.
 14. Πέμπτη: Μαζαρίου καὶ Γερβαίου μαρτ.
 15. Παρασκευή: Λουκιανὸς καὶ Σαββίνου ὁσίων.
 16. Σάββατον: Λουγγίνου τοῦ Ἐκατοντάρου κ.
 17. Κυριακὴ: Δ' Λουκ. ἁ. Ἁγ. Πατέρων Ζ'.
- Ὀκόμεν. Συνόδοι. Ὁσέη Προφήτου.— Ἦχος α' Ἐωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφείσιους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐβδομάς δωδεκάτη ὀγδόη
(11-17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ»
ἀπευθυντέον:
Ἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίου
'Ἰαίου 1, Ἀθήναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιτόμιος Τυπογραφίον
Τιμ. Ρούτσης, Ἰαάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι. Ἰαίου 1, Τηλέφ. 72-112.